

BUCHUREȘTI, VARA LUI 1986

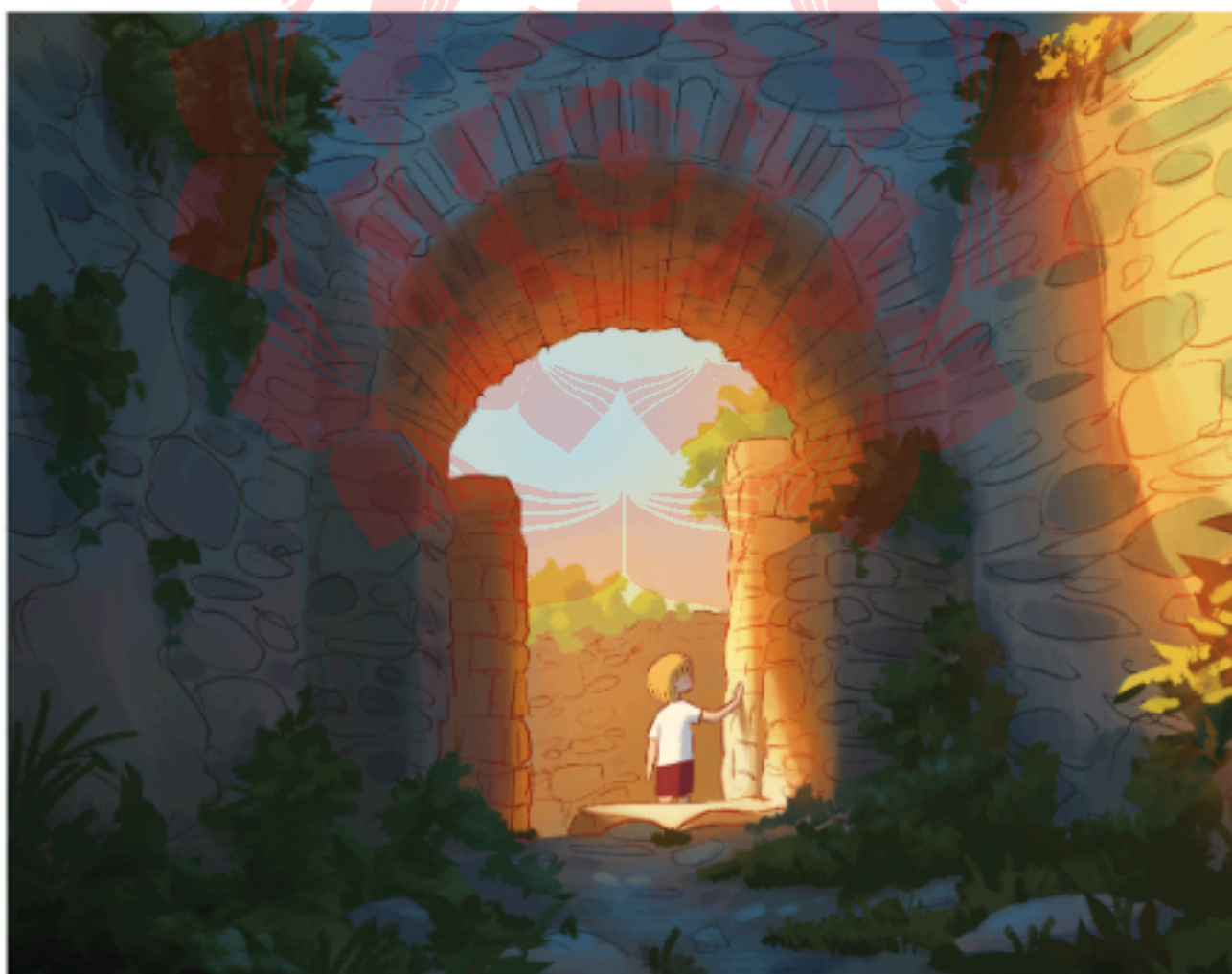

PĂTRUNGESEM ÎNTR-ALTĂ LUME,
COMPLET DIFERITĂ DE A MEA.

O LUME CARE NU MAI
EXISTA DE MULT.

CE FEL DE OAMENI TRĂISERĂ
ACOLO? CE VIAȚĂ AVUSESERĂ?

ERA PESTE PUTINȚA
MEA SĂ-MI IMAGINEZ.

ATÂT DE MULT MISTER...
ȘI TRISTEȚE.

MAI ERA CEVA ACOLO.
CEVA INVIZIBIL, DAR
INCREDIBIL DE PREZENT.

ASTĂZI ȘTIU CĂ CE SIMȚISEM ATUNCI ERA
TIMPUL. ÎN ACEL ORAȘ RUINAT, AFLAT ÎNTRE
PĂMÂNT ȘI APĂ, TIMPUL ERA PRETUTINDENI.
ÎL SIMȚEAM ÎN FIECARE CRĂPĂTURĂ, ÎN FIECARE
COLOANĂ LIPSĂ, ÎN PĂMÂNTUL ÎNSUȘI.

